

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 21. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529614306848/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

hed og ungdommelige Fylde, som Skionheden aldrig ganske kan undvære.

Før Adalbert kunde svare, aabnedes et Cabinet, og en Tiener bad Adalbert træde derind, da hans Fader ønskede at see ham. Han fulgte øjeblikkelig Tienere, og blev nu indført i et Værelse, hvorhen Ingen af de Andre ledsagede ham. Bøger stode opstillede paa begge Sider af Værelset, paa Væggen hang tre store Malerier, det ene var et Portrait af Katharina den Anden, det andet forestillede Keiser Nicolaus, det tredje var Billedet af en Kriger med et magert Ansigt og med mange Ordener, hvilket Billede Adalbert ikke erindrede at have seet der før.

Midt paa Gulvet stod en stor Mahognipult, og foran denne en Mand, med et smukt udtrykfuldt Ansigt, og klædt i en fiin blaa Frakke, hvortil et Par Ordenstegn vare heftede. Denne Mand saae ud til endnu at være i sine kraftfulde Aar, kun et Par graae Lokker om hans Tinding vidnede om, at Livets Høst allerede havde fortrængt dets Sommer. »Min Fader!« raabte Adalbert, og ilede bevæget hen imod ham, men Starosten blev rolig staaende, kastede et flygtigt Blik paa sin Søn, kyssede paa Fingeren ad ham og vinkede, at han skulde tage Plads, med de Ord: »Et Øjeblik, min Søn! saa er jeg til din Tieneste.« Adalbert følte sig baade nedslaaet og nedtrykt ved denne Modtagelse, dog fandt han sig deri, og satte sig med et halvundertvunget Suk paa den Plads, der var ham anvist.

Den gamle Litowski vedblev endnu at skrive i nogle Minuter, derpaa greb han en lille Sølvklokke, der stod paa et Bord, og ringede dermed, hvorpaa Døren til et Sideværelse aabnedes, og den gamle Michael traadte ind. Denne blev staaende nærved Starosten, der, uden at see til den Side, hvor han stod, rakte ham et Brev, og befalede ham at slaae et Om-